

POWLECZENIE (1) *sb n*

N sg powleczeni(e).

Sł stp: powłóczenie *a.* powleczenie w innym znaczeniu, *Cn, Linde brak.*

Okrycie, powłoka [czego]:

Szereg: »powłoka albo powleczenie«: Operimentum [...]. Opertorium, idem, Też powłoká álbo powleczenie czego. *Mącz 279b.*

Synonimy: nakrycie, pokrycie.

Cf **POWLEC**, **POWŁOKA**

ALKa